

Venkaya

Fra massebevegelsen i India.

Av A. K. Desmond.

Omtrent otte timers reise med banen i nord fra Madras ligger byen Begwada. Her virket for en del år siden en angloindisk misjonær ved navn Dorling. Han var godt utdannet og talte flere språk; men best av alt, han var brennende for sjels frelse. Han fastholdt en ide, som mange andre misjonærer, at om han kunde vinne Brahminene for Kristus da vilde snart alle de andre følge i deres spor. Det har dog vist sig av erfaring at Brahminene er en av de siste av alle kasterne som vil bøye sig for Kristus, da de tror at da mister de sitt overherredømme over de andre kaster og kan ikke lenger undertrykke dem.

I syv lange år arbeidet br. D. iherdig iblandt denne kaste, men ingen resultater. Han skrev da til sin misjon og bad dem sende ham til et annet sted da han mente dette sted var håpløst. Misjonen bad ham prøve ennå et år og se. Han adlyd og virket med en utrettelig iver, og bad meget, men alt syntes fåfengt.

Noen mil utenfor byen hadde en røverbande sitt tilhold. De var en skrekkelig for alle i milevis omkrets der i distriktet. En dag blev røverhøvdningens sønn meget syk. Han gikk til avgudspresten og bad ham anroe avgudene om å læge hans sønn. «Ja, om du gir mig en god del av ditt røverbytte», svarte presten; «ellers ikke.» Naturligvis fikk han hvad han begjærte. Presten bad til gudene av tre og sten for guttens liv, men gutten døde og faren var hjerteknust. En dag kom en av hans medrøvere til ham og sa: «Hør her, for noen dage siden da jeg vandreg langs elvebredden, hørte jeg en mann tale om en Gud som er kjærlighet og som elsker også utkasterne. Kom med og la oss se om vi kan finne den mann.»

En eftermiddag i hetetiden kom br. D. utslitt til sitt hjem efter å ha vidnet både ved elven og på marksplassen. Sveten perlet på hans pande og hans hode verket. «Til hvad nytte er alt dette, uten noen resultater,» sukket han, idet han kastet sig ned på sengen for en veltjent hvile.

Hvad var det han hørte? Høyrstede stemmer på verandaen skrek: «Gå, gå med dere; vekk herfra! Vår sahib preker ikke til slike som dere; han arbeider bare for kaste-folket, helst Brahminerne. Gå fort sier jeg.» Det var tjenerne hans som i beste tro forsøkte å jage bort en flokk fra røverbanden. (De er jo utkaster). Røverhøvdningen var spissen for dem. Br. D. skvatt ut av sengen, åpnet døren og bad tjenerne gå, og de ankommande vennligst å sitte ned på verandaen.

Han behøvde ikke vente lenge før de fortalte sitt erinne. Høvdningen, Venkaya ledet talen. Han fortalte om sin sønns sykdom, avgudsprestens grådighet og sønnens død, samt om hvad hans medrøver hadde fortalt.

Nu begynte det å lysne for br. D. Han hadde nok tatt feil i alle disse år. Han fortalte dem i all barnslighet om Jesu fødsel. Hans liv og virke. De slukte hans ord. Da han kom til stedet hvor Jesus var korsfestet brøst røverhøvdningen ut i gråt, og da han fortalte dem om opstandelsen og da Jesus sa til Thomas: «Rekk din hånd her o.s.v. da brøt høvdningen ut: «Dette skal være min Gud, en sådan Gud vil jeg tjene for evig.»

Br. D. flyttet fra byen og bygget et lite hus blandt røverstaden. Daglig underviste han dem om Jesus og frelsens vei, og en herlig dag opprandt da en hel skare av dem gikk i dåpens grav, og vandret et nytt liv til Jesu ære.

Tenk hvilken forandring. De som før hadde vært distriktets skrekker nu som lam, og gjorde kun det som var godt og kjærlig.

Brahminene anså dem jo fremdeles som utkaster og i årevis nektet de dem å dra vann fra brønde-ner deromkring. Br. D. fikk en meget dyb brønd gravet for dem, dypere enn noen av de andre brønnder der. Venkaya var fremdeles lederen for sin stamme som nu var en kristen flokk.

Noen år senere slo regntiden feil og vannet i brøndene tørket op. Der var hungersnød; men Venkayas brønd hadde fremdeles meget vann. Hvad gjorde han så? Han innbød de stolte Brahminene og sa: «Ta dere vår brønd, og rens den om dere så vil; vi skal ikke røre den så lenge dere øser av den, bare dere må øse vann og gi til vårt folk.» Her var gjengjeldelse av godt for ondt. Brahminene stod mælløse. Så dette er hvad Kristus kunde uttære i en utkaste og i et røverherte.

En dag blev en av dem spurt om hvad han syntes om disse som hadde kommet over til kristendommen. Han sa:

«Det er underbart å se den forandring som har skjedd.»

«Men,» så den spørrende: «Hvorfor kan ikke Hindulismen skape denne forandring?»

«Nei,» svarte han, «det er umulig for oss, men ikke for dere for dere har sannheten i eders religion.»

Ja, sannheten skal frigjøre sjelen.

Venkaya blev gammel og var blind en tid før han vandret hjem til Herren; men han fortsatte å forkynde det salige budskap om sin Frelser og Mester. Like til sin død bad han sine kjære daglig å

Jede ham ut til landeveien hvor han stod og frimodig talte til de forbigående om Jesus som hadde elsket ham og alle inntil døden, ja korssets død.

Hvad har resultatet vært blandt kaste-folket?

Jo, under de siste 8 år har en 45000 kommet over på Herrens side.

Jesus formår — Halleluja!

Fra China.

Brev fra Dørum og Karlsson

Juan Shih Hsien Hopei Prov. North China 28. des. 1937.

Kjære Misjonsvenner, Guds fred! «Herrens missskunnhet er det at det ikke er forbi med oss.»

Ja, elskede venner, nu har vi prøvet Herrens løfter kanskje mer enn nogengang i vårt liv, og pris skje Gud, vi har erfart at det går an å forlate sig på hvad Gud har sagt.

Dog kan vi ikke gå inn i noen enkeltheter, det vil i nok forstå — Men vi sender disse linjer så våre venner kan se at vi er bevarte.

Sikkert har dere kjære venner båret oss på bønnens arme i denne tid. Ja, når vi får se alt i evighets lys så skal vi nok få se hvor meget vi er skånet for som svar på bønn.

Våre liv er spart og misjonsstasjonen er også bevart. Ære være Gud!

Nu er det så skrekkelig med alle røverne rundt omkring. Kineserne samler sig i store flokker og røver forferdelig. Vi våger ikke å gå ut i landsbyene i denne tid, men må holde oss inne på stasjonen. En del av de tre ender kommer nu inn til møtene om søndagene, men mange tør ikke komme på grunn av at det er så utrygt på veiene. Vi er så glade når vi ser dem og kan få samles og opmuntre dem til å holde ut.

Mange misjonærer forlot sine stasjoner, men vi følte som vi kunde ikke rive oss løs fra kineserne her. Det var som vi skulde føle sykdom i vårt indre ved tanken på å forlate dem og så bestemte vi oss for å bli stående, og nu har vi nye erfaringer på Herrens trofasthet.

Nu skulde det være kjært om vi fikk hjemlandspost. Vi har ikke hatt brev fra utlandet på ca. tre måneder. Det sies at idag skal posten bli åpnet her. Håper kjære venner at I ikke glemmer oss i denne tid. Vi behøver deres hjelp kanskje mere enn noensinne.

Ja så skriver vi ikke mere nu, det kunde jo være så meget mere, men vi vil slutte med de beste ønsker og bønn om Guds rikeste velgjørelse i det år som vi snart går inn i. Hvad det vil bringe til oss vet vi jo ikke, men vi blir i ham som har sagt: «Jeg vil ingenlunde slippe dig.»

Eders i Jesus

M. Dørum.
H. Karlsson.

På reise i China.

Brev fra N. P. Rasmussen.

Shih Chia Chuang, Hopei China. Jan. den 5. 1938.

Elskede søsken i Kristus. Fred være med eder alle.

Nu har vi vært på reise for den 19. september. Efter to alvorlige bombardement over vår by. Vi hadde ellers satt oss fore ikke å forlate vår stasjon, men lørdag 18. september kjente vi det var Guds vilje å reise. Våre kristne brødre mente også det var best å reise. Søndag morgen kom flyvemaskinene over oss. Hvad vi var gjenvindner til den dag kan ikke nedskrive. Vi fikk være nødvendige saker pakket og om aften gikk vi til jernbanestasjonen gjennom elektriske og telefontråder som lå tvers over gaten. Vi satt hele natten og ventet på tog. Ilden fra noen brennende jernbanevogner steg op og lyste op for oss, ellers var alt mørkt rundt oss. Kl. 5 neste morgen kom toget. Med megen besvær kom vi inn og fikk litt av en plass. Toget rullet sakte sydover. Vi så mange store huller under skinnene. Da vi kom ut av byen begynte det å lysne. Vi forblev på dette tog til midnatt, men intet kunne vi få å drikke den dag, vi hadde vår lille matpakke med oss som vi spiste, men overalt hvor vi kom frem var det bare bekymring over hvorledes dette skulde få en ende. Kl. 12.30 kom vi til den dags bestemmellessted, en larmende by.

Vi fandt et hotell, fikk noget å spise og drikke. Siden skulde vi forøse å ta litt søvn, men det var nesten umulig, den larm som kom nede fra gaten minnet oss om det vi hadde forlatt. Min hustru måtte ut av sengen flere ganger, hun syntes å høre flyvemaskinene surre over oss her også. Når vi forlot Shih Chia Chuang fikk vi ikke vår bagasje med toget, men vi hadde løfte om at det skulde komme med neste tog. Så neste dag løp vi efter vår bagasje i håp om det skulde komme, så vi kunne dra videre. — Midt på natten gikk vi til stasjonen igjen for å finne vår bagasje, som dog ikke kom, men her fikk vi møte flere flyktninger. Br. og str. Brandstrøm samt br. og str. Sandstrøm med deres lille sønn. Disse søskende hadde hatt en meget besværlig reise, hadde vært av toget og ligget flate ute på marken flere ganger. — Flyverne var over dem, ja selv en maskingeværkule kom inn i toget hvor de satt, dog uten å skade dem. De hadde hørt på veien ned, at vår misjonsstasjon skulde være brendt og vi alle skulde være døde, så de kunde ikke tro deres egne øine da de så oss stå på plattformen for å møte dem, men vi takket alle Herren at det var bare rykter som intet innebar.

Vi fikk ikke sove meget den natt, neste morgen var det igjen å søke efter vår bagasje, alt var et tumult, masser av mennesker manglet deres ting, så tvil om bagasjen skulde komme steg op i oss, men på aften så vi noe av det kom og neste morgen kom resten. Det hadde vært utsatt for ild og der var kastet vann over det, så noe av det var smutsig og vått, men ellers ingen skade, neste dag var vi alle på vestgående tog, men innen vi nådde aften fikk toget ikke fortsette lenger fordi flyvemaskinene var inne over byen vi skulde til, så vi fikk vente til midnatt før vi kom inn, her fikk vi dog hurtig et annet tog, som skulde gå nord. I det tog var det også meget spennende, idet flyverne hadde vært forut og ødelagt jernbanelinjen. Med forsiktighet måtte vi kjøre forbi stasjonene, men Herren var med så vi nådde Chinanfu efter middag, vi besøkte Frelsens Hær som forut hadde vært i Shih Chia Chuang. Her fikk vi et deilig bad, noe å spise og drikke, samt en liten hvil. Vi skulde på toget igjen samme aften til Tsingtao, den siste del av vår reise. Vi fikk delige brede benke å sitte på og vi var nu utenfor hvor krigen stod på, så vi følte oss litt mere lettet, men vi kunne ikke sove, våre ben var så hovne av den lange reise, og ingen nattøvn, så det var langt fra behagelig, men ved tanken om neste morgen å skulle møte vår sønn og vennene som bodde der, samt dem som var reist forut for oss, gikk natten hurtig og om morgenen kl. 7 rullet vi inn til den nydelige by som er bygget av tyskere. Her møtte vi søskende A. Leander som bodde i byen, br. Lundgren som var kommet noen dager forut, samt vår sønn John som hadde vært her nesten et halvt år og hjulpet en tysker å bygge hus.

John fikk en slem blindtarm, som bragte ham til hospitalet for en operasjon. Her møtte vi John og selv om han var tynn og blek, så var han dog sterk på bedringens vei. Vi falt hinannen om halsen og takket Herren for hans ledelse med oss alle. Nu var alle besværligheter glemt. Vi fikk noe å spise og fikk hvile litt, neste morgen søndag var vi på plattformen og vidnet om vår trofaste Frelser. Det styrket vårt trette legeme mer enn noe annet. Hebr. 13, 9 sier hjertet styrkes ved nåden, og så gikk det med oss her i Tsingtao, foruten denne skjønn utsikt vi hadde over sjøen. Vi tenkte på dere der på den annen side av havet.

(Mere).

ERKJENNELSE

— Jeg har i 30 år kjempet mot religionen, men nu er jeg blitt vaklende i min overbevisning. Bare religionen, alene troen på Gud, formår å motvirke den livsanskuelse som vil omstyrte alt om oss.

Ovenstående er en uttalelse av fritenkeren Emile Zola. I likhet med sine mange meningsfeller måtte også han kapitulere overfor Sannheten. Til eftertanke for mange efternakkere.

MISJONSØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjons- tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité...

Misjonen blant de frie venner

Hvis vi vil se sannheten slik som den er så må vi innrømme at det er ikke den fart og den glød i misjonsarbeidet blandt de frie venner som det engang var.

Årsaken til dette kan være forskjellig og vi kunne nevne forskjellige ting som vi mener er noen av årsakene. Vi skal dog bare nevne følgende denne gang:

Det er alt for lite bevisst misjonsvinn hos de ledende brødre på mange steder. Misjonsarbeidet innskrenker sig på sine steder til at det optas offer til misjonen når en misjonær er på gjennemreise og siden gjøres ikke mere i den sak.

Det er naturligvis bare bra at nye misjonærer blir møtt med velvilje og hjulpet i vei; men man må heller ikke glemme de gamle som har arbeidet trofast år etter år på misjonsmarken.

En av de ting som mere burde legges vinn på var at forsamlingene hadde regelmessige misjonsmøter.

het og mister ansvarsfølelse. Det er ikke galt — om ikke verre. Nu vet vi det er flere forsamlinger som allerede har praktisert dette som her er nevnt i flere år og de har høstet gode erfaringer av det.

Nu er det åpne dører for misjonærene på de fleste misjonsfelter. Men — hverlenge? La oss benytte tiden.

De frie venner i Norge

Vi fortsetter med utklippings- Feljetongen: De frie venner i Norge. Som tenkt på forhånd, viser det seg vanskelig å få tak i de nødvendige opplysninger, men så meget kan loves at den skal bli interessant og vi vil være nødt til å prise Gud for hvad det er utrettelig arbeid de frie venner. Flere av forsamlingene har adressekalender og vi kunde opplyse om medlemsantall m. m., men da det er en tendens til «ette folket» og å vise hvor mange vi er i våre dager skal ikke dette gjøres.

Det har ofte vært skrevet og sagt at de frie venner ikke har villhet ha bibelske orden i sine forsamlinger, og det må nok medgis at det kunne vært gjort mere i så måte, men det viser sig også at flere steder hvor de har ordnet og «dannet» blir det ingenting bedre for det. Det må være behov for det som skal ordnes ellers blir det bare anstaltmakeri og ødelegger isteden for å gavne. Enten det kalles «venneflokk» eller «menighet», så har de på de fleste steder valgt eldstebrødre, forstandere og kasserer. Stort mere behøves ikke heller.

At den frie bevegelsen på sine steder er stagnert og ikke har noen fremgang er nok ikke til å komme forbi, men det viser sig også ofte å være tilfelle i andre samfund. På andre steder går bevegelsen fremover og de ordner sig mere og mere etter det bibelske mønster.

Det som mest trenges nu er en vekkelsebølge over virksomheten, så vi blir grepet av nød for sjels frelse. Det ligger store felter i vårt

En vidnesbyrd-sang.

Jeg var en fattig synder da Jesus frelste mig. Han drog mig op av dyndet og tok å rensket mig. Ny kledning blev jeg iført. Ja, riktig fine sko. Og så en ring som symbol. For likt vi er vi to.

Vi frelset er for å stride troens gode strid. Arbeide på vår frelse vi må med lyst og flid. Vi leser klart i skriften vår Frelser selv har sagt. Vi skal trenge oss inn i riket og ta det inn med makt.

Au nåde er vi frelst, i blodet toet ren. Og er vi tro til enden, vi arver himmelen. Så la oss trofast stride. Ja, det i Andens kraft. Vi skal ei bli tilskamme. Guds lofter de står fast. Sarpsborg i januar 1938. Sigurd Johansen.

land som trenger arbeidere. — Et planmessig arbeid i menighetene for å få det innryvde forholdet best mulig er en nødvendighet — og så virke utadtil.

Hvis det forekommer feil i bladets ekspedisjon så meld fra og det skal bli rettet.

Rettelse. I kvitteringen for ånnkomne beløp til Berger N. Johnsen i forrige nr. stod: Kasserer H. H. Sønstebo, Oterholdt, Bp, Telemark kr. 155.00. Skal være kr. 15.00.

Hvert eneste nummer av «Misjons-Røsten» er en påminnelse om misjonsaken. Har du gjort noe for å skaffe bladet en ny abonnent?

Berger N. Johnsen

Som det fremgikk av kunngjørelsen fra Berger N. Johnsen i forrige nr. sluttet han nu som kasserer og undertegnede overtar stillingen. Br. Sønstebo har i over 20 år innehatt dette hverv og passet det med trofasthet og iver. Når han nu på grunn av dårlig helbred, må slutte er det en lang arbeidsdag i misjonens tjeneste han kan se til bakte på. Må Herren veisigne ham i fremtiden. Når lønningssdagen for Guds folk kommer, skal han få lønnen av Herren.

Berger N. Johnsen har utført et godt arbeid i Argentina. Hans misjonsforetagender i Argentina og som vennene vil huske opplevet de som veldig vekkelse for en tid siden.

De har nu et nytt misjonslokale som rummer ca. 500 mennesker og det er for største delen fullt besatt av troende når møtene holdes. Han og troende når møtene og tenker på å reise omkring og opta virksomhet på nye steder.

Som vennene forstår behøves det penger for å drive virksomheten og vil herved få minne vennene om å støtte ham. Han har alle år stått helt fritt i tro til Gud for midler og om det har vært prøvsomt til sine tider så har Gud hjulpet til idag.

Han har nu vært syk, men er bedret igjen. Send deres beløp til G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

Misjonær Hans Svendberg

På grunn av flere henvendelser angående misjonærene Hans og Mary Svendberg skal opplyses følgende:

Br. Hans Svendberg har tilhørt menigheten på Salen i Halden i mange år, visstnok helt fra ungdommen av. Han er ikke garantert noen økonomisk underhold, men har reist ut i tro til Herren.

Vi talte personlig med ham før han reiste til India siste gang og han fortalte da at han ikke var utsendt av pinsemenigheten i Halden, men reiste helt fritt.

Filadelfiaforsamlingen i Stockholm.

Forsamlingen hadde pr. 31. desember 1937 5697 medlemmer, en nettotilvekst på 177 medlemmer i året 1937.

Forsamlingen driver en stor virksomhet i Stockholm, og ellers i landet og på misjonsfeltene. Forsamlingen har 150 evangelister som virker på forskjellige steder i Sverige. De har også en veldig söningsmøter for arbeidsløse og hjemløse menn hvor tils. 25000 gratismiddager er utdelt. På deres natteleisj i året løp. En masse barn er hjulpet med mat og klær og landophold. Til å besøke gamle og syke i forsamlingen har de 3 sykehjem, barnekolonier m. m. Deres blad «Evangelie Häröld» utkommer en gang i uken i et op-

lag på 41500 eksp. På misjonsfeltene drives en utstrakt virksomhet. Menigheten underholder nu 30 misjonærer helt og 11 misjonærer har delvis støtte av forsamlingen.

I Brasilien har de hatt størst fremgang i året som gikk. Der er 450 forsamlinger med ca. 45000 medlemmer. Bare i 3 av de største forsamlinger er i året 1937 døpt 1000 personer. 200 infødt forstandere og evangelister er i full virksomhet. I Afrika, India og China arbeider deres misjonærer. De har også arbeidere i Portugal, Estland, Egypt og Irak m. flere steder.

Ørebro-vennene og pinse-vennene i Sverige har i lengre tid forhandlet om å slutte sig sammen.

Som kjent blev de såkalte «Ørebrobaptistene» skildt fra baptistforføkningen stort sett er likedan hos pinsevennene og Ørebrorettningen, er det jo forståelig at de kunde være ønskelig å komme sammen.

Ifølge en artikkel av Levi Pethrus i «Evangelie Häröld» må nok tanken om sammenslutningen oppgis Ørebromisjonens str...

steden at de kunde ha noen felles bønne- og oppbyggelsesmøter. Dette går iallfall ikke Levi Pethrus med på, med den begrunnelse at man ikke kan ha «uopgjorte saker» å komme sammen slik. En merkelig uttalelse syntes vi. Det må vel gå an å komme sammen til bønnemøter om man ikke er enige i alle ting og kan fullstendig samarbeide.

«Misjonærene» som utkommer i Skien og nu redigeres av Alf Kasborg og Thor Sørlie kan i år feire 50 års jubileum. Det er en lang levetid for et fritt evangelisk blad og det ser ut til at femtiåringen aldri har hatt bedre utsikter til fremgang enn nu. Bladet er både upartisk, evangelisk og godt redigert. Gratulerer.

Benytter vi vår besøkelsestid?

Efter å ha dvelt ved de vanskeligheter som nu råder i det fjerne Østen, skriver en svensk misjonsarbeider følgende: «Som kontrast til dette viser f. eks. «Svenska Missionsförbundet» Kongo-missionen...

Hele tiden har de stått til Gud og utrettet et stort arbeid i Banda. De har hatt et stort hold fra venner i Norge og fra U.S.A., efter hva vi har hørt. Hjelp ham nu hjem til hjemlandet. Beløpene sendes til: Misjonsforbundet, Festningsgaten, Sarpsborg.

Og de har selv

En sanger uttrykker seg om «Et liv i stadig seiers» for ordet: «Herren har på dette kan være en stor utfordring for at man i våre liv, må vi gå gjennom en nød.» Salm. 119: 4 «Ikke bare i de tette skyldighet. Hvor vi må blyd: Ophold mig med...

«Guds nåde opplyser oss om fornekte ugudelighet og om llige lyster og leve i tro og ferdig og gudelig i den verden, men vi venner oss på åpenbarelse.» Titus 1: 14 «Egenrettfærdige mennesker skal ikke noe om Guds nåde.» dem som Heilig-Anden har overbeviset om «synd» og Hvor vidunderlig var det en dag da vi kom som en misjonær til Kristus. Vi følte som en gammel salmebøker: «Guds vrede optentes ver: Ham med nåden, som skammen, o, hvor vi to på isammen.

«Liksom synden hermed den, så skulde også nåden ved rettferdighet til Kristus, vår Herre Jesus Kristus, vår Herre 5, 21.

Om Paulus heter det at han hadde møtt Kristus i den han i den gate som kalles «Den te», og det blev sagt om ham: «O må Gud kom han beder...» Ap. gj. 9: 1 «Ikke vi stenge til. G For å leve et selvendende liv bør rives ned og så må man være i den endeløse utdannelsen kom Være rett innstilt til Gud.

Man er ibehov for å ikke «bønneboken» som bønner, men sjelen er kommet i den rette tildeling. Tilbedelsen blir i And og het, for det er sådanne Faderen vil ha.

Fremfor alle ting skulde res bønner. 1. Th. 2: 1. Høver idag en utgylde av...

SPREDT

Fra Eydehavn

Efter en herlig tur med overtryk og utreise, satte jeg dørene åpne på vid vidgaaen 10. januar til vi kunde bruke alle anledninger fabrikktstedet i Arendal. Det Dessvrere viser de sig ikke hadde innbudt meg. Det var første gang jeg skulde delta i et år det er over h det blir den siste. De tre forsamlinger har hvert sted har hvert møter og alltid rene stenges igjen. Det samme kan sies om misjonsarbeide i Congo-lenge?

Upraktisk kristendom. Ved et samtalemøte som ledet, reiste en mann seg og sa: «I fem år har jeg vært i Congo for å arbeide på Tabor.» Hvor interessant å se en fin musikk blyse møter, ca. 100 og sang utmestnens prestetær Pedersens, begge indrest Pedersen pinsevennene i...

«Ja, det kan jeg ikke si.» «Har De ikke ledet i Jesus i hele denne tid?» «Jeg vet ikke,» svarte med lav stemme.

Tjen Jesus alene

Mel.: Guds navn er en klippe i nøden.
 Med undren jeg skuer min Frelser
 Som kjøpte mig fri med sitt blod.
 ...: Det blod som fra synden mig renser
 Bevarer mig hellig og god ...:

Rettfærdig i Kristus, hvor hellig —
 Og helliggjort også i Ham!
 ...: Befriet fra alt som besværet
 Ved troen på Jesus, Guds Lam. ...:

Satt fri just for dette: å tjene.
 Tenk tjene min Frelser så kjær.
 ...: Mitt valgspøk er: Jesus alene.
 Han eier min kropp og min sjel. ...:

Math. Støve.
 Drammen 22—1—38.

Da får du håp og fremtid, og lyk-
 ke på din vei.
 Ruben Damm en

Fra Askim.

Den 9. januar hadde vi minne-
 fest etter E. A. Nordquelle som
 gikk så fort ifra oss. Vi vet at vi
 skal møte ham igjen på opstan-
 delsens morgen.
 Festen begynte kl. 5 med noen
 sanger i Schibboleth. — Vår herli-
 ge sangbok. Så leste undertegnede
 fra Filip. 4, 4. m. m. og trykte på at
 man kan være glad midt i sorgen,
 for det stod så herlig at vi kan i
 alle våre bekymringer komme frem
 for ham. Amen!

Så blev det bønnemøte og vi fikk
 en sang: «Kaldt til herlighet av
 Gud.» Så tok P. Dahl ordet og for-
 talte i korte trekk i fra Nordquelles
 virke i Askim. Ved hans forkynnel-
 se er mange kommet ut i friheten.
 Så leste han et brev fra Nordquelle
 som var skrevet den 21—12—37.
 Det var meningen at han skulde

Fra Sarpsborg.

Vi har i Misjonshuset f. t. besøk
 av evangelist Wennesland fra Kri-
 stiansand. En vid dør er åpen for
 ham, og søkingen til møtene
 har øket betraktelig dag for dag.
 På de 14 dager han har virket her,
 er det vekselvis holdt bønn- og

evangeliske møter omtrent hver
 dag. Forkynnelsen har lydt sterkt
 til Guds folk om oppvåkning og vi
 har merket en vekkende ånd i
 møtene.
 Det er mulighet for at vi står
 foran en besøkelsestid i Sarpsborg
 og vår underlige bønn til Herren er
 at syndere må bli frelst og det
 overflødig liv må komme mer til
 syne i forsamlingen.
 S. T.

Se her!

Må jeg på denne måte få ønske
 dem som har ydet bidrag og gaver
 til mitt virke i året som gikk. Et
 av Gud velignet nytt år og med
 takk for det gamle. Mange av dere
 er anonyme givere så jeg når dere
 ikke med annen hilsen. Hvor gjerne
 jeg vil.
 Vær da hilset med Matt. 25, 34
 —40.

Karl M. Risvik,
 Myklens, Transybotn
 i Senja.

Utestående restanser

kommer meget bra inn i år. Så
 vidt vi kan forstå blir januar må-
 ned i år den beste måned vi noen
 gang har hatt. Måneden er ikke
 slutt når dette skrives og det er
 allikevel innkommet en god del
 mere enn hele januar ifjor.
 Hjertelig takk!

Nye abonnenter.

Vi har fått en del nye abbonen-
 ter, men må ha flere for å få ba-
 lans i regnskapet.
 Hjelp oss å tegn noen.

Hvilehjemmet «Fredly»

Vestre Gran
 vil jeg gjerne få anbefale troende
 som et stille, rolig og godt hvile-
 hjem. Under mitt opphold i Vestre
 Gran siste høst bodde jeg der og
 fikk hvile riktig godt. Stedet ligger
 like ved Ransfjorden med en alde-
 les vidunderlig utsikt.
 Se annonsen. G. Iversen.

SPREDTE FELTER

Fra Eydehavn.

Efter en herlig tid i Asheim,
 Hurum med overfylt hus og sjels
 frelse, satte jeg kursen mandag
 den 10. januar til Eydehavn; det
 lille fabrikksted en mils vei uten-
 for Arendal. Det skulde være felles-
 møter og vennene i Ebenezer
 hadde innbudt mig til å komme.
 Det var første gang i mitt virke at
 jeg skulde delta i noe slikt, og nu
 når det er over håper man det ikke
 blir den siste.
 De tre forsamlinger som er på
 stedet har hvert år en ukas felles-
 møter og alltid med godt resultat.
 De troende finner hverandre, stil-
 ler sig på en front usett sekt og
 parti og går inn for å redde sjele.
 Man blev for en gang skyld kvitt
 den tanken: Hvor hører du til?
 Mange sjele blev også vunnet for
 Gud og mange fikk høre. Det var
 interessant å se det store Folkets
 hus overfylt hver eneste kveld.
 En fin musikk hadde vi også under
 disse møter, ca. 40 stk., og de apil-
 te og sang utmerket sammen. Fel-
 lesmøtenes predikanter var: Sek-
 rereter Pedersen og pastor Man-
 ger, begge indremisjon, sogne-
 prest Pedersen, forstanderen for-
 pinsvevnenne Reidar Simonsen og
 undertegnede.
 Lederen for den frie forsamling
 i Eben-Ezer, Gunnar Krøgenes,

Fredrikstad.

Kristi menighet hadde et lite lokale som het «Elim» i Nyga-
 ten. En del venner gikk ut fra disse og samledes som frie venner.
 Møtene holdtes på Folket Hus og det blev mange frelst og døpte
 der. Br. P. E. Lund stod som den ledende broder til han flyttet
 til Oslo. De hadde ikke innskrevning og døpte og udopte hadde
 adgang til brødsbrytelsen.
 Mange av de eldste frie troende i Fredrikstad minnes med be-
 geistring den første tid.
 Konduktør J. Pahlé flyttet fra Moss til Fredrikstad og deltok i
 møtene sammen med Lundh en tid. På grunn av at de var uenige
 i at de som ikke var døpt skulde delta i brødsbrytelsen m. m.
 gikk Pahlé og noen andre — ialt 7 — ut og begynte møter i Bro-
 gaten 12. De arbeidet lenge med liten tilslutning da det blev ut-
 spredt det rykte at de bare vilde ha troende døpte til sine møter.
 Efter en tids forløp brøt ut en nok så stor vekkelse, flere blev
 frelst og syke blev helbredet.
 De leiet også flere ganger Tivolis store sal. Efter en tids forløp
 hadde de fellesmøter med baptistene. Predikantene A. C. Gabrieli-
 sen, Søndén og Gramnes virket der da. Meningen var at møtene
 bare skulde holdt på i kort tid, men fortsatte i 3 måneder. I den
 tid blev 31 døpte.
 De fortsatte så i Arbeidersamfundets lille sal og var ordnet
 som en fri bibelsk menighet. De hadde adressekalender, innsatte
 eldstebrødre, forstander og sekretær.
 En tid var det stor fremgang. Flere dypt fallne blev frelst og
 døpt.
 I Brogt. 12 optok noen venner virksomhet. Her var S. Shwan
 og kjøbmann Edv. Henriksen de ledende brødre. Det blev ikke
 noe stor tilslutning til møtene, men det var en god ånd over mø-
 tene og de venner som gikk der følte sig hjemme der.
 Både på «Salen» og i Brogt. 12 bruktes «Maran Ata» som
 sangbok. Forsamlingen i Folkets hus brukte sangboken «Schib-
 boleth.»

Askim og som har virket som predikant i mange år blandt de
 frie venner. Både hans far og flere søskend blev vunnet for Gud
 og deres hjem blev et bedehus.

I 1907 eller 1908 virket T. B. Barratt i metodistkirken i Sarps-
 borg og sannheten om Andens dáp og nådegavenes bruk blev
 forkynt. Blandt de som fikk opleve den Hellig Andys fyde var
 br. Almar Karlsen og noen andre som deltok i møtene i Tune.
 De deltok i brødemøtene i Sarpsborg og senere i Misjons-
 huset, hvor blandt andre E. A. Nordquelle virket. Da fikk de også
 syn for dåpen i vann. (T. B. Barratt var ikke døpt den gang).
 Dette virket slik at flere lot sig døpe. De begynte å ha møter i
 privathusene og flere fri predikanter virket der. Særlig fra
 «Logen», Moss virket flere brødre i Tune. Blandt dem som virket
 mest må nevnes: Julius Lind, Hartvik Kristiansen og Tvetter. Joh.
 Marthinsen og flere av musikkvennene fra Moss deltok også ofte
 Br. C. Hagren og Th. Hansen fra Sarpsborg virket også litt der.

I den første tid holdtes møtene på Stikka og hos Edv. Petter-
 sen, som bodde på Melleby den tid. Senere blev møtene for det
 meste holdt hos Martin Utne. Martin Utne og hans hustru had-
 de i mange år tilhørt den lutherske frikirke, men blev døpt og
 sluttet sig til de frie venner.

Det har ikke vært noen større vekkelse blandt de frie venner
 i Tune, men en og annen har kommet med av og til. Når flokken
 er såpass stor som den er så kommer det av at flere har kommet
 til fra andre samfund.

I den første tid møtte de frie venner megen motstand og de
 andre troende var forskrekket for dem, men efter som tiden
 gikk blev det snart bedre.

De har ikke bedehus, men samles og har sine møter i privat-
 husene. Som sangbok brukes Schibboleth.

De har ikke adressekalender.
 De har misjonsmøter og optar der offer til misjonsvirksom-
 heten. Helga Lundeby har hatt støtte til sin virksomhet i Kina
 defra.

Lappisk bibelmisjon

misjonær E. Wangberg og hustru.

Innkomet 1937:	Utbetalt 1937:	
Ungdomsmisj. Logen,	Til reiseutgifter	kr. 381.04
Moss	Leie av lokaler m. m.	« 215.66
Bønneringen, Oslo	Porto, rekvisita	« 27.65
Bersa, Oslo	Overført til litteratur-	
Ellm, Solum	kasser	« 33.00
Foreningen «Lapplisa»,	Frakt på diverse	« 4.40
Oslo	Avgift på tomten i Ka-	
Foreningen «Nordlys»,	rasjok	« 10.00
Skien	Personlig underhold	« 1223.15
Guttene i H. Vennekrets,	Kassa beholdning pr. 1/1	« 57.50
Oslo		
Private gaver		
Salg til inntekt for mi-		
sjonen		
Kollekter		
		kr. 1952.40

Einar Johansen, kasserer.
Klostergt. 8 b, Moss.

Schrødermisjon.

Innkomet fra 1/1—31/12—37.

Misjonsmøter i Møllergt.	
38	kr. 666.88
Kvinnel. Logen, Moss v/ fru Larsen	« 475.00
Misjon, Haslum v/ Nils Horni	« 362.71
H. A. J. til evangeliet	« 240.00
Misjon til evangeliet v/ Hans Johansen	« 240.00
Misjon, Eidsvold v/ Ludv Furulund	« 265.00
Tilsammen	kr. 2249.59

hvorfor herved kvitteres med hjertelig takk til enhver enkelte giver. Regnskapet er oppgjort og revidert.

Ludv. Furulund. Hans Johansen. Nils Horni.

Vi er forvisset om at vennene vil være like ivrige i misjonens interesse som tidligere og huske at de vanskelige forhold med dyrtid i China gjør at der trenges midler.

Hvad vi gjør for Herrens sak skal han selv lønne igjen. Med broderhilsen

A. Toftner,
Sofienberggt. 16 II, Oslo, kasserer.

Til søster Schrøder og barnas hjemreise er der yderligere innkommet:

Misjonsmøter i Møllergt.	
38	kr. 428.61
Anonym	« 100.00
G. Berg	« 5.00
Misjon Eidsvold v/ Ludv Furulund	« 265.00
Tilsammen	kr. 798.61

Innkomet til Karl M. Risviks virke:

Fra ubenevnt, Espeland kr. 30, fra I. H. Arendal kr. 10, fra søstre kr. 10.

Hermed vil jeg få bringe min hjerteligste takk til alle som har ydet Risvik og hans virksomhet hjelp, både med forbønn, penger og tsei i det år som svant. Det har

En troende pike

søkes som vaktmester på bedehuset BETTEL, Larkollen. Passer særlig for en sydame. Henvendelse til:

Ludvig Jansen,
Vullfbergsgt. 11, Moss.
Telefon 1327.

En troende søster

ikke under 30 år kan få plass. Må kunne stille hus på egen hånd. Kun tre vokane.

Vognm. Joh. Martinsen,
Klostergaten 38, Moss.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN (Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstovret, Oslo.
God middag.

Kaffe og smørbrød.

Hvilehjemmet 'Fredly'

Apent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

TH. Vestre Gran no. 9 I.

Evangel. Ruth Hansen,
Vestre Gran, Hadeland.

vært kjærkommen og har kommet vel med. Må Gud få velsigne eder i det nye år. Jeg hilser eder alle med Matt. 25, 34—40.

Avlagt tsei mottas med takk. Er der noen som ikke har sett sin kvittering i bladet bedes dere underrette mig skriftlig omgående. Hjertelig takk for den velsignelse Misjons-Røsten har bragt mig og mitt hjem i året som gikk. Må Gud rikelig velsigne både Dem selv og gi bladet en rik fremgang i det nye år.

Hilsen

ekspeditør B. Jakobsen,
Skatvik i Senja.

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

India.

- Kina.
STR. DORUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavenagt. 10, Oslo.
OLGA SCHULT:
Gerda Sivqeland, Rosenborgagt. 1, Oslo.
ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Serllgt. 15, Oslo.
M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Mijona-Røsten, Sarpsborg.
TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.
GUNHILD GUNDERSEN:
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.
ASTA THUEN:
Edith Olsen, Sotheimsgt. 1 a, Bergen.
CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nordre Skogvel 26, Bergen.
INGER FRELLUMSTAD:
Silbermester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.
SIGNE PEDERSEN og
INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Fredriksborgveien 37/39, Bygdey pr. Oslo.

Afrika.

- JENS GLITTENBERG:
R. Leklingholm, Møsterhamn.
MARGIT HARALDSEN:
Lods Henrik Johansen, Levenskjoldsvet 27, Jar, Oslo.
HANSINE NESFOSSEN:
Constance Næstdal, Løbergsveten 28, Bergen.

Den Norske Kongomisjon.
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN:
G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

- ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Porsgrunn.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittensveien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Opposite Imperial Bank, Road, Bangalore, India.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 19, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens James, Passebak p. v. v. v.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Bernssen, Klostergt. 8 b, Moss.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Gladveien 19, Grefsen, Oslo.

Finmark.

- DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Brevtikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betala», stettesnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Brevtikbotn.
ANDREAS MATHISEN, v. Jakobsen.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klostergt. 8 b, Moss.
ENOK WANGBERG:
Agent Einar Johansen, Klostergt. 8 b, Moss.

Hjemneværende misjonærer.

- JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.
HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16 II, Oslo.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles «Misjons-Røsten»s ekspedisjon, Sarpsborg:

Bekjennelsen, av Jørgen Halmen. Efterlatt manuskript. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Fra Bodsfnglet til presten av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet + porto 25 øre.

Mirakler i vår tid av C. vington. Bare noen få eksemplarer igjen. Pris kr. 1.50 portofri.

E. A. Nordquelles avskjed som forstander av M. Støve. Pris kr. 1.50 + porto 14 øre.

Jordens ytterste ender av Nyseter. En misjonsbok som skal gjelde. Den er på ca. 200 sider og rikt illustrert. Pris heftet 2.75 og innb. kr. 4.00. Portofri øre.

Har De bestilt det lille, søte barneblad

„Barnerøsten“

Prøv det ett år. Det koster kun kr. 1.50 og utkommer to ganger i uken, undtatt ferien.

Gå til nærmeste postkontor eller send pengene til vår ekspedisjon, post boks 32, Sarpsborg.

Glommens trykkeri, Sarpsborg

Varteig.

Varteig er en liten bygd og da det ingen nevneverdig industrivirksomhet er der, er forholdene meget anderledes enn i nabo-bygdene. Det er heller ikke mange storgårder i bygden og mesteparten av befolkningen er småbrukere. De lever av sine småbruk og om sommeren arbeider mange i tømmerfløtningen, i «lensa» som de kaller det.

Vartingene er meget kristelig interesserte. I lange tider har bygden hatt flere personlig bekjennende kristne blandt sine mest fremstående menn. Blandt disse må nevnes lensmann Larsen som var ivrig avholdsarbeider og kristen forkynner. Flere andre leppredikanter fra bygden virket også meget både i Varteig og bygdene omkring. Alle disse tilhørte statskirken og noen annen virksomhet var det ikke der.

I Os, som er anneks til Rakkestad og grenser inn til Varteig virket venner fra Kristi menighet i Fredrikstad en del i første halvdel av 1900 årene og endel blev døpt i vann.

I 1905 og 1907 gikk det en stor vekkelssbølge over bygden. En mengde ungdom og eldre med blev frelst. Vekkelsen fortsatte og grep dypt inn i folkelivet. Det var ingen særlig predikant som blev brukt der, men folk fra bygden. Blandt de som fikk innflytelse og blev brukt av Gud kan nevnes Arnt Gresløvs og Erik Lundes. Begge var småbrukere og tømmerfløtere. De holdt møter og bønnemøter bygden rundt og på arbeidsplassen. Flere fikk også oppleve Andens dåp og nådegavene kom i bruk. Tungetale, profetisk tale og flere guddommelige helbredelser fulgte med vekkelsen.

I årene 1923 og 1924 virket evangelistene Almar Evensen og Lars Gulbrandsen der. Det brøt ut en stor vekkelse og mange blev frelste. En av de første som var blitt døpt i Varteig var Arnt Gresløvs. Hans hustru blev døpt før. Hun var med blandt dem som kom med og blev døpt ved Kristi menighets virke i Os. Alt blev vistnok 30—40 stykker døpt i løpet av en forholdsvis kort tid. På andre siden av Glommen i Vidnesdalen brøt også

en vekkelse ut og mange blev frelst og døpt der. Vennene fra Os, Varteig og Vidnesdalen arbeidet da sammen og kjøpte et ungdomslokale i Vidnesdalen hvor det siden er holdt kristelige møter. (Dette skal bli nærmere behandlet i beretningen om virksomheten i Skiptvet).

Efter en tids forløp blev flokken delt. Noen tok standpunkt for pinsevevnenes menighetsorden og lære, de andre vilde stå fritt. Igrunnen har ingen av de to flokker hatt noe større fremgang siden og virksomheten har stått stille.

I den siste tid har de fleste av vennene gått sammen igjen og arbeider sammen på fritt grunnlag.

De bruker «Schibboleth» og «Maran Ata» på møtene. De har ikke adressekalender. Ledende broder i Varteig er Arnt Gresløvs, Varteig.

Rolvsvøy.

På Hauge og Valle, Rolvsvøy begynte kjøpmann Simen Eriksen fra Fredrikstad å ha noen møter. Det var noen venner som vilde ha møter på Valle like før jul 1930. Møtene fortsatte efter jul i husene og i februar 1931 blev «Løselokalet» leiet og det blev pakkfullt av folk. De hadde møter hver søndag og en dag i uken. Utpå høsten brøt det ut vekkelssbølge og flere kom med. Vekkelsen fortsatte til påske og i februar eller mars blev de 2 første døpt. På Valle blev også noen frelste. På sommeren hadde de en tur til Hvaler og flere blev døpt der. På Hauge hadde flere omstrefere slått sig ned og flere av dem kom med.

Fra den første tid hadde de troende sine sammenkomster og kom sammen til brødsbrytelse. De fortsetter fremdeles med møter annenhver søndag og hver onsdag. Foruten brødrene Eriksen har evangelistene Alfred Andreassen fra Fredrikstad og H. E. Hegh m. flere deltatt.

På reis

Vi hadde mange opmu... i Tingtao. Var sønn Joh... talregning var stor og s... å betale noe for ham... hjelp han forunderlig... han var i banken syntes d... svarer så greit at de tilbe... plass på en mølle. Han s... opsyn med arbeiderne d... ikke løp deres vel når r... uren kom ut. Her fikk Joh... i måneden og kost, og på... hjelp han sin re... Metene var også i stor... ring for oss. Gud virket u... Sjele blev frelst, andre k... ke til Herren, syke blev... og flere blev døpt i den H... I den ene forsamlingen... ander forstander og den... en amerikansk forsamlin... fortsatte disse møter og... samlinger måtte utvide... ler. Br. Lundgren og ur... skiftede på disse to st... efter aften.

Vi forsøkte å komme... se med våre kinsere i... Chuang, men det lykk... Våre breve kom tilbak... men Gud la det på b... spørke dem og hans besø... oppbyggelse for kineser... sendte br. Hill teleg... danske konsul at kine... at jeg skulde komme... på min anmodning om... de japanske myndigh... fikk bli hvor jeg var... Kort tid efter forlot... misjonsstasjon og v... Herren for at intet... for oss. Yttervolden... bærer dog 28 merker... pløisjon ca. 25 fot ute

Den 6. september... de innfødte jødiske... Palestina å holde d... 1—7 lovbevalte sab... at jorden der i dette... er ubrukt. De som... get med jordbruks... i dette tidsrum be... håndverk, industri... arbeide eller gis t... visning i jordbru... Dette er et stort... vi tenker på Jesu d... —33 og Luk. 21, 2... «sommeren er næ... ningenes tider» s...

Det står i Rom... stamfar Abraham... de han med hån... reise av sabbats... dem så vanskelige... om dette «å tro m... likesom det er e... deres ulydighet... holdt sabbarsæret... var. Det er en e... uten Gud er dere... og derfor vil de n... ger forsøke å for...